

szerűség, ha kiterjeszkedném az itt nem érintett különböző jogterületekre: erdőtörvény, vízjog, munkajog, társadalombiztosítás, stb. stb. Azt hiszem azonban, hogy ez a mozaik-szerűség is bizonyíthatja azt, hogy az egyes jogterületekre nézve a magyar jog életbeléptetése nagyobb nehézségek nélkül vihető keresztül, miután fokozatosan haladhatunk s mindig egy-egy intézmény keretében valósíthatjuk meg a magyar jog uralmát.

A m. kir. Kúria jogegységi tanácsának 95. számú polgári döntvénye.

A 95. számú jogegységi határozat kimondja, hogy a Te. 12. §-ában a keresetlevél áttételére vonatkozó rendelkezését a fizetési meghagyásos eljárásban — amennyiben ez az eljárás az adós ellentmondása következtében vagy a Te. 51. §-a szerint perré nem alakul át — nem lehet alkalmazni.

A Te 12. §-a kimondja, hogy amennyiben a bíróság a pert hatáskörének vagy illetékességének hiánya miatt (Pp. 180. §. 3. pont) akár kifogás következtében, akár hivatalból, bár nem jogerős határozattal megszüntette, felperes a határozat kihirdetése után a jogorvoslati határidőben a fellebbevitelről való lemondása mellett kérheti a keresetlevélnek más, a hatáskörrel és illetékességgel bíró bírósághoz való áttételét. E szakaszra vonatkozólag a joggyakorlatban ellenkező döntések merültek fel arra nézve, hogy ez a rendelkezés a fizetési meghagyásos eljárásban a fizetési meghagyási iránti kérelemnek visszautasítása esetén alkalmazható-e.

A jogegységi döntés indokolása kiemeli, hogy a fizetési meghagyásos eljárás nem per, hanem perenkívüli eljárás és bár a fizetési meghagyás iránti kérelem a keresetlevél beadásának magánjogi hatályával jár, de perré csak az adós ellentmondása alapján alakul át. Hogy a rendelkezés a peres eljárásra vonatkozik, kitűnik abból is, hogy a Te 12. §-a a Pp. 184. §-át egészíti ki, mely a peres eljárás tekintetében tartalmaz rendelkezést. Kétségtelen, hogy a perenkívüli eljárás szabályai hézagosak és így analogia útján a peres eljárás rendelkezései útján nyerhetnek kiegészítést. De ki van zárva az analogia alkalmazása ott, hol a perenkívüli eljárásra vonatkozólag határozott eltérő rendelkezés van, már pedig a Pp. 600. §-ának második bekezdése határozottan intézkedik arra vonatkozólag, hogy a fizetési meghagyás iránti kérelem visszautasítása esetén, mely esetben maradnak fenn a kérelem magánjogi hatályai,

ez a szakasz pedig az áttételt nem említi. Az általános szabály pedig a hatáskörrel nem bíró vagy nem illetékes bíróságnál előterjesztett kérelemnek a visszautasítása, nem pedig más bírósághoz való áttétele.

A jogegységi döntés indokolásához hozzáfűzzük, hogy a Te 12. §-a elhelyezéséből és szövegezéséből kitűnőleg nem is gondolt még a keresetlevél visszautasítása esetén való áttételre sem, hanem csak arra az esetre, ha a bíróság a pert pergátló kifogás folytán vagy hivatalból megszüntette. Ezt igazolja, hogy a Pp. 182. és 183. §-ai, melyre a Pp. 184. §-a, melynek a Te 12. §-a a kiegészítője, hivatkozik, a pernek pergátló kifogás esetén vagy *a perfelvételi tárgyaláson vagy később hivatalból* pergátló körülmény folytán való megszüntetéséről rendelkezik, továbbá az a körülmény, hogy a Te. 12. §-a az áttételre nézve a határozat kihirdetése utáni, de legkésőbb a közlést követő 15 napi határidőt szabja meg. A határozat kihirdetése csak a szóbeli tárgyaláson történhet, a 15 napi közlést követő határidő pedig azt bizonyítja, hogy a törvényhozó a pergátló kifogásra vagy hivatalból hozott permegszüntető ítélet elleni fellebbezési határidőt tartotta szem előtt, nem pedig a kereset visszautasítása esetén való 8 napi felfolyamodási határidőt. Mikor a bíróságok ezt a rendelkezést az áttételre vonatkozólag a kereset visszautasítása esetén is alkalmazzák, már analogia útján való kiterjesztésről van szó, melynek dogmatikai helyessége vitatható.

De lege ferenda azonban pergazdasági szempontból a Te 12. §-ának rendelkezése lehetőleg kiterjesztendő. Az illetékes bírósághoz való áttétel lehetősége úgy a feleket, mint a bíróságot felesleges munkától kíméli meg. Természetesen, ha a nem illetékes bírósághoz előterjesztett kérelem folytán az ellenfélnek költsége merült fel, ezt az erre okot adó kérelmező félnek kell viselnie.

íj. Dr. Szigeti László.

JOGGYAKORLAT.

A judikatura kiemelkedő döntései.

A felperes azzal, hogy beteg feleségét magárahagyva az aratóünnepélyre kocsmába ment, ott idegen nőkkal táncolt és amikor felesége értejött és hazahívta, azt megtagadta, már magábanvéve is elegendő okot adott az alperesnek az életközösség megszakítására. Az ilyen magatartás nemcsak hogy nem